

lød, som om hr. Villy Søvndal sagde, at det kun var, hvis man kunne imødekomme SF's ændringsforslag. Mit beskedne spørgsmål til hr. Villy Søvndal er: Er SF indstillet på at komme nogle synspunkter i møde, eller er det ultimative krav?

Så har jeg et konkret spørgsmål om udlægningen af pensionsområdet, hvor jeg fornemmede en vis bekymring for, hvordan det nu skulle gå. Er hr. Villy Søvndal ikke bekendt med, at de forsøgskommuner, der kører med det i øjeblikket, faktisk har nået ganske gode resultater, både set med borgernes øjne – og det må jo være det centrale – og set med kommunernes øjne, så meget af den frygt, man måske kunne have næret på forhånd med hensyn til netop dette område, i dag er ubegrundet?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Til hr. Jørn Pedersen: Det ligger jo ikke til SF's natur at udstede ultimatummer, men jeg tager mit udgangspunkt i, at socialministeren er minister og ikke tryllekunstner, og derfor vil det være svært at forene modsatrettede tendenser.

Når man hørte Venstres og De Konservatives ordførertaler, gik de på privatisering i ganske stort omfang, og de gik på aktiveringsudvidelser. Det var sådan de mere konstruktive bidrag, og det er klart, at det trækker i retning væk fra de ting, som SF vil. Så jeg siger bare, at jeg tror, det bliver umådelig svært at forene størrelser, der vil gå i hver sin retning.

Til hr. Tom Behnke, der spørger, hvordan man i praksis skal forhandle løn- og arbejdsvilkår: Jamen, det kender vi jo inden for det øvrige arbejdsmarked. Jeg synes bare, det er lidt underligt – specielt efter at have hørt tale om alle rettighederne i forhold til de unge aktiverede – at måtte konstatere, at der er ikke én eneste rettighed.

Jeg synes, det må være generende også for en liberalist som hr. Tom Behnke, at vi har en gruppe af mennesker, der er frataget enhver ret i dette samfund, og som kun har pligten tilbage. Jeg kunne måske spørge tilbage: Er det rimeligt? Er det en rimelig måde at behandle mennesker på, at man, fordi man trækker et forkert lod i tilværelsen, ender i et hjørne, fuldstændig blottet for rettigheder?

(Kort bemærkning):

Erik Larsen (V):

Jeg vil gerne sige til hr. Villy Søvndal, at jeg ikke med et eneste ord i min ordførertale har nævnt ordet privatisering. Jeg er af den klare opfattelse, at udlicitering er noget ganske andet, for der er ingen tvivl om, at det stadig væk er en kommunal eller amtskommunal opgave, og at ansvaret er placeret entydigt hos disse instanser. Det gennemgående i hele socialministerens lovforslag er også en klar ansvarsplacering hos de kommunale parter.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg vil sige til hr. Villy Søvndal, at selvfølgelig skal ledige også have deres rettigheder, og selvfølgelig har de også nogle pligter, på samme måde som det offentlige har nogle rettigheder og nogle pligter.

Men jeg vil gerne vende spørgsmålet om og sige: Hvad er det for rettigheder, hr. Villy Søvndal savner? Som jeg læser forslaget om aktiv socialpolitik, står der f.eks. i § 23:

»I tilbud om aktivering, bortset fra jobtræning, der har en sammenhængende varighed på 12 måneder eller mere, skal der ud over den fastlagte aktiveringsperiode indlægges en friperiode på 1 måned.«

Det vil sige, at de, der er ude i aktiveringstilbud, hvert år har en måneds ferie, og der står endda i paragraffen, at det skal aftales med den aktiverede, hvornår han ønsker at holde sin ferie, altså en klar rettighed til, at man, selv når man er ledig og går rundt og får pengene af skatteyderne, også har mulighed for at få en måneds ferie om året.

Til personer i jobtræning udbetaler arbejdsgiverne overenskomstmæssig løn. Det fremgår også klart og tydeligt af forslaget her, og når man blader videre, står der: »Når kommunen eller amtskommunen har givet tilbud om et skånejob med løntilskud, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, ved aftale mellem arbejdsgiverne og den ansatte.«

Det er jo i hvert fald en direkte forhandling om, hvor meget man skal have i løn. Så står der ganske vist også, at dette skal ske i samarbejde med de faglige organisationer, og så kan man sige, at forhandlingsretten alligevel er frataget dem. Men et eller andet sted ligger der jo en forhandling i det her, selv om arbejdsmarkedets parter skal ind og blande sig. Det synes vi i Fremskridtspartiet er forkert, men det kan vi jo diskutere under viderebehandlingen.